

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

ŽUPANIJSKI SUD U ZADRU
P R I J E M A

Broj: I Kž 972/05-3

K-44/KF

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Dražena Tripala, kao predsjednika vijeća, te Vesne Vrbetić, Lidije Grubić-Radaković, Miroslava Šovanja i Dragana Poljaka, kao članova vijeća, uz sudjelovanje višeg sudskog savjetnika Ivana Protkovića, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. Milana Jurjevića i dr., zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH, odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i optuženika podnesenim protiv presude Županijskog suda u Zadru od 15. rujna 2005. br. K 86/00, u sjednici održanoj 14. ožujka 2007., saslušavši zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske Dragu Marincela,

riješio je:

I. Prihvaćaju se žalbe opt. Milana Jurjevića i Davora Tošića, a povodom tih žalbi i po službenoj dužnosti ukida se pobijana presuda i predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

II. Usljed odluke pod I. žalba državnog odvjetnika je bespredmetna.

Obrazloženje

Županijski sud u Zadru, presudom od 15. rujna 2005. br. K 86/00 proglasio je krivim opt. Milana Jurjevića i Davora Tošića zbog kaznenog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava, ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZRH i na temelju istog zakonskog propisa, a opt. Milana Jurjevića uz primjenu čl. 39. st. 1. OKZRH osudio ih opt. Milana Jurjevića na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine, a opt. Davora Tošića na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina.

Opt. Milanu Jurjeviću je na temelju čl. 45. st. 1. OKZRH u izrečenu kaznu uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 26. svibnja 1997. do 1. prosinca 1997. godine.

Na temelju čl. 90./93 ZKP optuženici su oslobođeni dužnosti naknade troškova kaznenog postupka.

Protiv te presude žali se državni odvjetnik zbog odluke o kazni i predlaže da se pobijana presuda u tom dijelu preinači i optuženiku izrekne stroža kazna zatvora.

Opt. Milan Jurjević žali se po branitelju Ivici Ivaniću, odvjetniku iz Zadra, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede kaznenog zakona i zbog odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Opt. Davor Tošić žali se po branitelju Rikardu Perkoviću, odvjetniku iz Zadra, zbog povrede kaznenog zakona.

Opt. Milan Jurjević je po branitelju Ivici Ivaniću, odvjetniku iz Zadra, podnio i odgovor na žalbu državnog odvjetnika, predlažući da se ista odbije kao neosnovana.

Zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, u pismenom podnesku od 12. siječnja 2006. br. KŽ-DO-21/06 predložio je da se žalba državnog odvjetnika prihvati, a žalbe optuženika odbiju kao neosnovane.

Žalbe optuženika su osnovane, dok je žalba državnog odvjetnika bespredmetna.

Prije razmatranja žalbi optuženika potrebno je istaknuti da je prvostupanjski sud u pobijanoj presudi ostvario bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz čl. 367. st. 2. ZKP na koju drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti na temelju čl. 379. s t. 1. toč. 1. ZKP. } x

Prvostupanjski sud je saslušao kao svjedoka djelatnika policije Mirka Lukića na okolnosti obavljenog informativnog razgovora sa osum. Milanom Jurjevićom, što interpretira u pobijanoj presudi i na koji iskaz se poziva.

Opt. Jurjević se žali zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a opt. Tošić zbog povrede kaznenog zakona, iako iz žalbenih razloga proizlazi da se i on žali iz istog žalbenog osnova.

Naime, optuženici u žalbama navode da se pobijana presuda temelji isključivo na obrani opt. Jurjevića, danoj u istražnom postupku, bez da bi bio saslušan ijedan novi svjedok koji bi rasvijetlio inkriminirani događaj.

U navedenom su optuženici u pravu, budući je već u prvotnoj ukidnoj odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske ukazivano na potrebu da se pokušaju pronaći osobe koje imaju saznanja o inkriminiranom događaju, te da se te osobe saslušaju kao svjedoci.

Obrana opt. Jurjevića dana u istražnom postupku je za sada nedostatna da se isključivo } *
na njoj temelji osuđujuća presuda budući nije potvrđena provedenim dokazima.

Opt. Milan Jurjević, ispitan u istrazi, je iskazao da je u prosincu 1991. zajedno sa opt. Davorom Tošićime, zatim Savom Zelićem, Jovom Dopuđom i Miloradom Milićem krenuo iz Obrovca prema Kruševu, da su se zaustavili u predjelu „Karamarkuša“ i da je opt. Tošić izašao iz kamiona. Prišao je ošt. Mili Brkiću koji se tu zatekao, pitao ga što radi, naredio mu da se okrene leđima, što je ovaj i učinio, da bi zatim izvadio pištolj, približio ga zatiljku oštećenika i ispalio jedan metak. Oštećenik je pao, a opt. Tošić je u njega ispalio okvir metaka. Naredio je zatim opt. Jurjeviću da uzme pušku i puca u oštećenika što je on i učinio

ispalivši tri metka u oštećenika, koji je još bio živ. Metke je ispalio u gornji dio tijela dok je oštećenik ležao potrbuške.

Opt. Jurjević je kasnije, na glavnoj raspravi, porekao ovo priznanje, ostajući dosljedan u navodu da djelo nije počinio i da nije bio nazočan tom događaju, a priznanje u istrazi da je dao iz straha, jer su ga u policiji tukli.

Prvostupanjski sud, prihvaćajući obranu opt. Jurjevića iz istrage nalazi da ona nije dovedena u sumnju nalazom patologa u čemu međutim, nije u pravu, jer tim nalazom obrana nije niti potvrđena.

Vještak patolog dr. Josip Dujella je dao nalaz i mišljenje, nakon provedene ekshumacije oštećenika, te naveo da su na kosturu pokojnika nađene dvije ozljede u obliku prijeloma i to prijelom lijeve nadlaktične kosti i prijelom trećeg slabinskog kralješka. U visini tih ozljeda nađena su i oštećenja odjeće u obliku defekata na lijevom rukavu košulje u području nadlaktice, te sprijeda iznad lijeve strane trbuha, dok oštećenja odjeće na stražnjem dijelu nisu nađena.

Vještak je zaključio da je u trenutku ozljeđivanja oštećenik bio okrenut licem prema izvoru pucanja, što je protivno iskazu opt. Jurjevića o pucanju u leđa. Navedeno je vještak zaključio na temelju nalaza oštećenja odjeće i opisujući pobliže položaj naveo je da je ozlijeđeni bio okrenut licem prema izvoru pucanja, nešto koso, bliže lijevom bočnom stranom tako da je smjer strijelnog kanala išao sprijeda prema natrag i koso u desno.

Dakle, upravo protivno zaključku prvostupanjskog suda, nalazom i mišljenjem patologa dovedena je u sumnju obrana opt. Jurjevića dana u istražnom postupku, o pucanju u leđa oštećenika, prvotno od strane opt. Tošića, a zatim i njega.

Vještaku je u tijeku postupka predočena obrana opt. Jurjevića da je opt. Tošić pucao u zatiljak oštećeniku, na što je vještak odgovorio da nisu nađene ozljede na kostima lubanje i na kralješcima vrata međutim, dozvolio je mogućnost da je strijelni kanal od ispaljenog metka prošao kroz meko tkivo vrata, kroz postranične dijelove vrata.

Navedena mogućnost na koju se poziva prvostupanjski sud je nedostatna za zaključak o vjerodostojnosti obrane opt. Jurjevića iz istrage, budući obranu treba sagledati u cijelosti, a tada ona nije potvrđena nalazom patologa.

U stvari, niti prvostupanjski sud ne nalazi da bi obrana bila potvrđena, već nalazi da nije dovedena u sumnju, u čemu prvostupanjski sud nije u pravu s obzirom na gore navedeno.

Sud prvog stupnja je pročitao iskaze ranije saslušanih svjedoka međutim, niti jedan od njih nema saznanja o događaju.

Jedino je svjedok Dragan Župan naveo da mu je izvjesni Marinko Ljubović, a ovome Aleksa Milić, rekao da je Tošić ubio Milu Brkića, dok opt. Jurjevića nije spominjao. Takvim iskazom nije potvrđena obrana opt. Jurjevića na koju se poziva prvostupanjski sud, kako u pogledu načina počinjenja djela koje je predmet optuženja, tako niti u pogledu osoba koje su sudjelovale u tome.

Stoga će prvostupanjski sud u ponovljenom postupku pokušati pronaći osobe koje su bile prisutne inkriminiranom događaju, kao i one koje o istome imaju saznanja, detaljno ih ispitati radi utvrđenja svih relevantnih činjenica, kao i radi provjere obrane opt. Jurjevića iz istražnog postupka.

S obzirom na navedeno prihvaćene su žalbe optuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

U ponovljenom postupku sud prvog stupnja će provesti sve već provedene dokaze, one na koje je ukazano u ovoj odluci, kao i one po prijedlozima stranaka, te one za koje po službenoj dužnosti odluči provesti, nakon čega će nakon njihove svestrane analize i dovođenja u vezi s obranom opt. Jurjevića donijeti novu, na zakonu zasnovanu odluku. Pri tome će paziti da otkloni bitnu povredu odredaba kaznenog postupka na koju je ukazano.

Iz svih navedenih razloga, na temelju čl. 388. st. 1. ZKP odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 14. ožujka 2007.

Zapisničar:
Ivan Protković, v. r.

Predsjednik vijeća:
Dražen Tripalo, v. r.

Suglasnost ovog prijepisa s izvornikom ovjerava
Voditelj Otpremne pisarnice:

Štefica Klepac

